

Oggie Pad

11(jedan,jedan)...ne vidis svet iz moje perspektive
padam s' zgrade, kroz glavu mi prolecu slike
padam sa zgrade, svaki sprat je drugo secanje
vec dugo pece me sreca jer previse cekam je...
i on preko svega precice...preko preljube
i dalje tu za nju, ona za njega...ipak joj veruje...
ljubav.. mozda preterujem... svakako nemam je...
al vrebam je...
a blizi se zemlja, sprat nize sam... deseti...
prve svadja, cale keva, rodjendan mi bio deseti...
tresem se.. gasim se kao cigara...
kasni sati...padam..nestaje mi daha...nema nazad...
a vec je sedmi...mastao sam negde s pravom sedim
gledam unucad, gledam nju.. onako stari-sedi...
imao sam dobre namere...nek mi ne zamere...
ljudi sto pricaju kako sam iskvaren i napaljen...

ne vidim izlaz...bojim se pada...
i ne shvatam nista.. pa bojim se-padam...
ali nikad ko danas...
stvarno nikad ko danas...
ne vidim izlaz...bojim se pada...
i ne shvatam nista.. pa bojim se-padam...
a vec sam padao ranije...
a vec sam padao ranije....

Sesti.. dodaj mi kljuc da otkuljucam svemir...
i da zatvorim poroke , sto mi nedaju da letim...
neka hvala...sve sam cuo, i sto nisam hteo...
i sto nisam treb'o... svakako svakom desi se jednom...
jak dezavu,sve video sam pre...

kako padam,a polako pored mene penje se broj pet...
penje se i nestaje... blizi mi se cetri
secam se ortaka sto zbog ribe moro je da preti...
padam dalje...zvuci smesno, trazim izlaz- nigde ne vidim...
secam se ortaka sto zbog ribe su ga prebili..
jebena trojka.. ona mi je draga...
sutrim za tri, ispod kosa, ja i par dragih drugara...
Drugi., sve je tako i glasno i tiho...
poneo sam kofere, spakovo sam SVOJ zivot...
prvi sprat, ziveo sam ovde nekad...
pitam se sad dal posle ovog zbogom ima ispocetka?